

Νησιά Εσπερίδες υπήρχαν στον Ατλαντικό ωκεανό, εκεί που κάποιοι τοποθετούσαν τα νησιά των Μακάρων, ενώ άλλοι έλεγαν ότι είναι οι Κασσιτερίδες. Πόλη Εσπερίδα υπήρχε στη Λιβύη, στην Κυρηναϊκή, πλάι στην Τριτωνίδα λίμνη, αυτή που αργότερα ονομάστηκε Βερενίκη. Οι πρώτες Αμαζόνες εμφανίστηκαν «στο νησί Εσπερίδα, μέσα στην Τριτωνίδα λίμνη». Ήταν ένα μεγάλο νησί, γεμάτο ζώα και καρποφόρα δέντρα. Τροφοσυλλέκτες και κυνηγοί, οι κάτοικοι του δεν γνώριζαν την καλλιέργεια της γης και την παρασκευή του ψωμιού. Γι' αυτό και οι εκεί γυναίκες λέγονταν Αμαζόνες: Από το στερητικό α (σημαίνει «χωρίς») και την μάζα (σημαίνει ζυμάρι, ζυμωμένο αλεύρι, μμπομπότα, ενώ με την λέξη «μαζών» οι αρχαίοι εννοούσαν ένα συμπόσιο προς τιμή του Διονύσου). Έτρωγαν καρπούς που έβρισκαν και κρέας από τα θηράματά τους.

Οι Αμαζόνες αποτελούσαν ξεχωριστή καθαρά γυναικεία κοινωνία. Οι άνδρες είτε δεν υπήρχαν καθόλου είτε περιοριζόνταν στις δουλειές που σε άλλους τόπους ονομάζονταν γυναικείες. Η διοίκηση βρισκόταν σε γυναικεία χέρια, με τις γυναίκες να κυνηγούν και να αθλούνται, όταν δεν έκαναν πόλεμο. Κι έπρεπε να κάνουν πολέμους. Μόνο αν κάποια κατάφερνε να σκοτώσει ένα τουλάχιστο εχθρό, αποκτούσε το δικαίωμα να σμίξει με άνδρα και να γεννήσει παιδί. Κι αν το παιδί ήταν αγόρι, περνούσε τα μύρια όσα ώστε να μεγαλώσει σακάτης για να μην μπορεί να πολεμήσει. Αν ήταν κορίτσι, του έκοβαν τον δεξί μαστό, ώστε, στη μάχη, να μην εμποδίζει το τέντωμα του τόξου. Ο αριστερός μαστός έμενε άθικτος για τις ανάγκες του θηλασμού και καλυπτόταν από τον χιτώνα. Ο δεξιός ώμος και η δεξιά πλευρά του στήθους έμεναν έκθετα στην κοινή θέα.

Η πρώτη εξάπλωση των Αμαζόνων έγινε στο ίδιο το νησί, στο οποίο ζούσαν, την Εσπερίδα. Πήραν όλες τις εκεί πόλεις εκτός από τη Μήνιγγα, που ήταν τόπος ιερός των Ιχθυοφάγων. Μόνο που, κατά τον Στράβωνα, εκεί κατοικούσαν οι Λωτοφάγοι. Και η Μήνιγγα ήταν νησί στη Σύρτη της Λιβύης με ομώνυμη πόλη. Όσο για τους Ιχθυοφάγους, αυτοί ζούσαν στις παραλίες του Αραβικού κόλπου και της Ερυθράς θάλασσας.

Στη συνέχεια, οι Αμαζόνες κυρίευσαν τις γύρω περιοχές και υπέταξαν τους λαούς τους. Μετά, προχώρησαν δυτικά και πήραν την Κέρνη, νησί κοντά στη δυτική παραλία της Αφρικής, στον Ατλαντικό. Αυτό έγινε, όταν βασίλισσά τους είχαν την Μύρινα, γενναία, τολμηρή και θαρραλέα Αμαζόνα που κίνησε εκστρατεία και ενάντια στην Ατλαντίδα αλλά και στις Γοργόνες. Με στρατό από 30.000 πεζές και 3.000 καβαλάρισσες, η Μύρινα τσάκισε τους υπερασπιστές της Κέρνης και ξεθεμελίωσε την πόλη. Στα ερείπιά της έκτισε νέα, που της έδωσε το όνομά της: Μύρινα.

Βλέποντας την τύχη της Κέρνης, οι κάτοικοι της Ατλαντίδας πρόσφεραν την περιοχή τους στη Μύρινα χωρίς πόλεμο και δέχτηκαν την βασίλισσα των Αμαζόνων με τιμές, προσφέροντάς της πλούσια δώρα. Η Μύρινα όχι μόνο δεν τους πείραξε αλλά κι ανέλαβε να τους λυτρώσει από τις Γοργόνες που κατείχαν την διπλανή χώρα και συχνά λεηλατούσαν την Ατλαντίδα και της προκαλούσαν καταστροφές.

Η μάχη ανάμεσα στις Αμαζόνες και τις Γοργόνες υπήρξε τρομερή. Πάμπολλες Γοργόνες αφανίστηκαν, πάνω από τρεις χιλιάδες αιχμαλωτίστηκαν και οι υπόλοιπες αποσύρθηκαν σε ένα πυκνό δάσος. Η Μύρινα και οι δικές της έβαλαν φωτιά στο δάσος με πρόθεση να κάψουν ζωντανές, όσες από τις Γοργόνες είχαν γλιτώσει. Οι Γοργόνες ξεχύθηκαν από το δάσος κι έπεσαν πάνω στις Αμαζόνες, σκοτώνοντας πολλές. Με αντεπίθεση, οι Αμαζόνες τις διέλυσαν. Οι απώλειές τους όμως τρομερές: Τρεις μεγάλοι κοινοί τάφοι χρειάστηκαν για να θάψει η Μύρινα τις νεκρές συντρόφισσές της. Όμως, πια, ολόκληρη η Αφρική δυτικά της Αιγύπτου ανήκε στις Αμαζόνες.

Η Μύρινα έκλεισε συμμαχία με τον Ώρο, τον γιο της Ίσιδας που βασιλεύει στην Αίγυπτο. Αυτός της επέτρεψε να διασχίσει με τον στρατό της την χώρα του και να περάσει στα εδάφη της Αραβίας. Νίκησε τους Άραβες, υπέταξε τη Συρία, πέρασε στη Μικρά Ασία, πήρε την Κιλικία και την Φρυγία κι έφτασε ως τα δυτικά μικρασιατικά παράλια, στο Αιγαίο. Με την αδελφή της, την Μυτιλήνη, έκανε απόβαση στη Λέσβο, την κατέκτησε και ίδρυσε δυο πόλεις, στις οποίες έδωσε το όνομά της και το όνομα της αδελφής της. Από αυτήν, έλεγαν, ονομάστηκε η Μυτιλήνη και όχι από την κόρη του Μακαρέα.

Θέλοντας να κατακτήσουν κι άλλα νησιά, η Μύρινα και οι Αμαζόνες της μπήκαν στα πλοία αλλά τους έπιασε θαλασσοταραχή και κόντεψαν να πνιγούν. Στις ικεσίες της Μύρινας έστερξε η Μεγάλη Μητέρα που τις έβγαλε σώες σ' ένα νησί. Το είπαν Σαμοθράκη. Εκεί έφτασαν και οι γιοι της Μεγάλης Μητέρας, οι Κάβειροι, που διδάξαν τα μυστήρια της θεάς.

Η Μύρινα έπεσε στη μάχη πολεμώντας με τους Θράκες. Χρόνο με τον χρόνο, οι Αμαζόνες έχαναν εδάφη. Οι Θράκες επεκτεινόταν στις περιοχές που πριν αυτές κατείχαν. Κάποια στιγμή, επέστρεψαν στην Αφρική.

(τελευταία επεξεργασία, 15 Αυγούστου 2021)